

149904

SOCIETATEM EDITRICEM ROMANAM
APUD

ROMA - Via delle Coppelle, 35 - ROMA

excerpta ex Commentario VOX URBIS veneunt, quae sequuntur:

ARRAE GORGONIAE

==== MILESIA FABULA =====

JOACHIM ANTONELLI COSTAGGINI

VEN. LIBELL. 0.60

EUPLIUS

ACTIO DRAMATICA =

= = = = JOANNS

B. FRANCESIA =

LATINIS VERSIBUS CONSCRIPTA

ET IN TRES ACTUS DISTRIBUTA

= EDITIO ALTERA =

VEN. LIBELL. 1.00

SATURIO

COMOEDIA =====

= = = = JOANNIS

B. FRANCESIA =

VERSIBUS SENARIIS CONSCRIPTA

ET IN TRES ACTUS DISTRIBUTA

= EDITIO ALTERA =

VEN. LIBELL. 1.00

QUAELIBET OPERA EDENDA SUSCIPIUNTUR

Ann. XV.

ROMAE, Mense Julio MCMXII

Num. VII.

VOX VRBIS

DE LITTERIS ET BONIS ARTIBUS COMMENTARIUS

Semel in mense prodit

CONDIDIT ARISTIDES LEONORI EQUES

POSSIDET ATQUE ADMINISTRAT SOCIETAS EDITRIX ROMANA

Premium annuae subnotationis, est:

In Italia: Libellarum 6

ubique extra Italiam: Lib. 9 (Doll. 1,80; Sch. 7; M. 7; Rubl. 4; Coron. 9)

ANTE SOLVENDUM ET RECTO TRAMITE MITTENDUM

AD SOCIETATEM EDITRICEM ROMANAM

ROMA - Via delle Coppelle, 35 - ROMA

SUBNOTATIO EXTRA ITALIAM FIERI POTEST:

IN RUSSIA

apud
Gebethner et Wolf

Varsaviae Polonorum
Rakowskie Przedmiescie, 15

IN ANGLIA

apud
"Kronika Rodzinna,"

Varsaviae Polonorum
Krakowskie Przedmiescie, 6.

IN CANADA

apud
Burns and Oates

London W.
28, Orchard Street.

apud
Librairie Granger Frères

Montreal
1699, Rue Notre-Dame

VOX URBIS

DE LITTERIS ET BONIS ARTIBUS COMMENTARIUS

Usum latini sermonis per orbem universum tuetur ac fovet

Itaque, latine omnino exarata, scripta edit, quae populos omnes aliquo modo attingant, a publica re ad bonas artes, a litteris ad historias, a philosophicis ad sociales quaestiones, a nunciis et significationibus ad simplices et facili stylo expressas descriptiones, narratiunculas, dramaticas actiones; ab antiquitatis scientia ad dialogos vitae argumenta maxime communia tractantes, unde colloquia latine inire atque alere detur; a doctorum virorum scriptis nondum vulgatis aut parum cognitis ad primas adolescentium exercitationes, quae incitamentum veluti in palaestra eorum conatibus conferant; a Pontificiis denique documentis praecipuis ad iuris regulas in S. Congregationibus inducas; haec omnia ut quisque vel ex dissitis regionibus, aut cultu, doctrina, animi proclivitate, artibus alter ab altero difformis per commentarium eumdem expiere desideria sua possit.

PRETUM ANNUAE SUBNOTATIONIS EST:

In Italia libellarum 6;

ubique extra Italianam: Lib. 9 (Doll. 1,80; Sch. 7; M. 7; Rubl. 4; Coron. 9)

ANTE SOLVENDUM ET RECTO TRAMITE MITTENDUM

ad Societatem Editricem Romanam

ROMA — VIA DELLE COPPELLE, 35 — ROMA

QUAE COMMENTARIUM POSSIDET NUNC ATQUE ADMINISTRAT.

Ann. XV.

ROMAE, Mense Iulio MCMXII

Num. VII.

VOX URBIS

DE LITTERIS ET BONIS ARTIBUS COMMENTARIUS

Rerum index:

De relationibus Ecclesiam inter et Civilem Potestatem,
Selecta ex bibliothecis et archivis. De lectione in studio latinae
linguae.
Puteus desertus.
De influxu Christianae doctrinae in Ius Romanum.
Paroemiae sive Adagia. Aethiopem lavare seu dealbare. — Inaniter
aquam coquere. — Alii serunt, alii metent. — Ne Hercules quidem
adversus duos. — In dolo figurarem artem discere.
Horae subsecivae. I. Amico, ut molossum e montibus mittat. — II. A-
mico, quedam vita documenta exhibentur.
Adscensus in Alpes.
De lusu qui vulgo dicitur «la Dama».

Colloquia latina. Auditiones.
Ex Sacris Congregationibus Romanis sententiae novissimae
selectae. Ex Congregatione Indicis. — Ex Congregatione Rituum.
Diarium Vaticanum. Coram SSimo admissiones. — Pontificiae electiones.
— Varia.
Annales: Regalia itinera. — Bellum inter Italos atque Turcas. — Mau-
ritanae res.
Publici per orbem costis legibus ferendis.
Per orbem.
librorum recensio. (I. Bonavenia).
Aenigmata.
Appendix: Anthea.

DE RELATIONIBUS

Ecclesiam inter et Civilem Potestatem

Paucis abhinc mensibus Romae romanaeque Universitatis praestantissimi viri duo, Ecclesiam inter et Civilem Potestatem relationes determinare, concione publica, conati sunt, eorumque primus Aloysis Luzzatti fuit, secundus Vincentius Simoncelli. Quum Civilis Potestas nequeat tamquam belli iudex, mere passive se habere respectu Ecclesiarum multarum in republica existentium, ideo Aloysis Luzzatti formulae Comitis de Montalembert, postea vero Comitis Camilli Cavour, statuenti: «Ecclesiam liberam in civitate libera», hanc modificationem attulit: «Ecclesias liberas sub civili suprematia» (italice: *Libere Chiese in Stato Sovrano*). Vincentius autem Simoncelli, magna eloquentiae vi praeditus, diversa de separatione civilis potestatis ab Ecclesia systemata, neonon eorum in civitatibus applicationes examini subiecit, atque neque Ecclesiam neque Civilem Potestatem posse separationem huiusmodi velle, ipse negavit. Ecclesia, - inquit, separationem a Civili Potestate velle non potest, quia mundus a Deo, creatura a Creatore separanda forent, ac simplex fidelis *unice* legibus reipublicae subditus esset. Neque respublica potest eamdem velle separationem, quam in illa includantur a) plena libertas pro individuis quacumque societatem ingrediendi; b) plena libertas acquirendi et possidendi; c) plena docendi libertas; d) plena libertas in personis ad officia publica obeunda, quae quidem omnia nemini a Civili Potestate concedi possunt. Immo hodiernis circumstantiis perpensis, Civilis Potestas Ecclesiae petenti, separationem huiusmodi denegare cogitur. (1)

Quaenam igitur est Ecclesiae mens, circa relationes Ecclesiam ipsam inter et rem publicam?

**

Modernistarum conceptus circa relationes Ecclesiam inter et Civilem Potestatem in Epistola Pii X «Pascendi» ita traditur: «Sicut igitur ratione obiecti fidem ac scientiam extraneas ab invicem vidimus: sic Status et Ecclesia alter ab altera extranea sunt ob fines quos persequuntur, temporalem ille, haec spiritualem. Licuit profecto alias temporale spirituali subiici; licuit de mixtis quaestionibus sermonem interseri, in quibus Ecclesia ut domina ac regina intererat, quia nempe a Deo, sine medio, ut ordinis supernaturalis est auctor, instituta ferebatur. Sed iam haec a philosophis atque historicis respuuntur. Status ergo ab Ecclesia dissociandus, sicut etiam catholicus a civi... Sed modernistarum Scholae satis non est debere Statum ab Ecclesia seiungi. Sicut fidem, quoad elementa, ut inquiet, phaenomenica scientiae subdi oportet, sic in temporalibus negotiis Ecclesiam subesse Statui». (1)

Anno 1897 Episcopus Cremonensis (2) scribebat: «Putamus eos omnes qui ad separationem Ecclesiae a Civili Potestate aspirant (*vagheggiano*) eamque cupiunt, atque Societatis atheismum propterea petunt, nunquam absque fundo abyssum quae ab ipsis aperitur intellexisse. Impossibile nobis videtur, mentis rectique cordis homines, tam enormem absurditatem, apertis posse velle oculis. «Statum» ab Ecclesia separare idem valet ac Statum totaliter a Religione et ab ipso Deo subtrahere, ipsumque Statum tamquam atheum considerare. Potest ne maior absurditas vel deterior error doceri?»

(1) Cf. Programma § 3. *Stato e Chiesa*. «L'enciclica ci rimprovera di desiderare la separazione della Chiesa dallo Stato. Ci imputa a difetto una delle migliori nostre aspirazioni».

(2) *Questioni Religiose*, vol. 2. Desclée, Roma, 1897, p. 256. — *La Chiesa e i tempi nuovi*, 1906.

(1) Cf. Ephem. «Conferenze e Proclusioni», Marzo, 1912, p. 104-5.

ANTHEA

(5)

(Ex fabula H. SIENKIEWICZ Poloni: *Eamus ad Ipsum*).

In eorum enim cogitatione defixa, quae de Nazareno homine a procuratore acceperat, a cura molestiaque animum avocabat. Inter quae abditum aliquid a sua mente longe remotum frustra conabatur assequi intellectu atque tenere. Nam qui tranquille mortem appetissent noverat quidem multos; sed eos intellegebat aut iactanter fato occurrisse, aut necessitati cessisse sapienter; nondum tamen extitissem quemquam, cui exploratum omnino esset, utrum cum vita omnia extinguerentur, an mors verae sempernaeque vitae esset initium. Unus id se certo nosse profitebatur publice, mox cruci adfigendus.

Interea prodit ex urbe pompa, recta petens destinatum spectaculo collēm.

Effunditur multitudo portis; omnes, reliectis domibus, dextra laevaque sese catervae adiungere, alias alium sciscitari, mirari complures tantum in eo viro fuisse momenti, ut universae civitatis in se oculos ac suspensa ora converteret. Iamque hominum fremitus ad remotissimas aures pervenerat, armorumque internitentium rumor, quibus in media turba conspicui romani milites erant, sollicitas exspectatione mentes compleverant, quem tandem proprius Anthea agmen accessit.

Anteibant, magno cum strepitu et iactatione fanatica corporis, ex ima plebe adolescentes, laceris vestibus, zona succincti, abrasi capillis, cirris hinc inde per genas effusis. Cohors ingens sequebatur actatis omnis et conditionis, ore attonito, succensis oculis, sudore madidis praē aestu ac festinatione frontibus. Horum cladebat agmen Consilium Iudeorum supremum in quo medii duo principes eminebant: Anna, falcato vultu et lippis oculis senex; Caipha bicorni insula ornatus, ac lamina circa pectus gemmis distincta. Extremi subeunt, interictus aestuanti populo murus, pharisaei, gravi incessu, vultu composito, defluentibus tunieis, quasi quietae felicitatis vexillis.

Cinna, fastu romano, oculis lustrabat singulos. Antheam stupor primum, deinde anxia trepidationis penetraverat sensus. Cuius quasi mortuae species omnium in se rapiebat admirationem, haerebantque in ea defixi insolentius obtutus. Inhibebant milites proterviam turbae, contemptione atque odio prosequentes, quum peregrinos omnes, tum etiam mulierem illam pene morbo confectam. Tum demum miserae patuit totius ratio consilii quod gens illa cepisset, perdendi hominis amantissimi.

Auctum clamorem sibilis, rugitus, improvisum ac per breve silentum exceptit. Tum vero exaudiri coepit tintinnus armorum, et gressus in numerum gravis legionariae cohortis.

Turba hinc inde semota, fit aditus novissimo agmini. Septae militibus agitabantur, tamquam in aëre natantes, cruce tres, curvante pondere terga subeuntum. Facile

autem intelligi poterat in iis non esse divinum hominem; nam nefarios duos ipse prodebat vultus; tertius erat, alii sufficiens, rusticus quidam.

Tandem exiguo intervallo, medius inter custodes milites duos, conspicitur Nazarenus. Impositum vestibus gerit purpureum pallium; regium insigne capiti inhaeret spinea corona; qua laceratione cereus pallore vultus rigatur sanguine. Singulis passibus defatigato recrudescit dolor intumescitque corpus ulceribus. Una languentem prosequitur, pari emissā consensu, vox « crucifigatur ». Alternis autem inconditus editur clamor isque terribilis, ritu ferarum, praedam modo quam expetant truci rictu intuentium. Interea demissō vultu procedit innocens victima, non suam quidem vicem, sed populi salutem dolens supremo periculo obiectam.

Anthea, defixis oculis in augustissimam faciem eandemque pacis et misericordiae nuntiam gentibus universis, trepidō labiorum murmure:

— Tu es — inquit — veritas.

Anxiae vero propter motum ne cito esset ille praeteriturus, sors insperata attulit occasionem contemplandi diutius. Quum enim eo loci nimium stipata turba intereluderet iter, eius amoendae causa, obnientes milites constitere. Tum Antheae licuit considerare totum hominem adeo sibi iam proximum, ut flavos illius crines cerneret agitari vento, cerneret in pallido vultu repercosso colores purpurae. Multa simul spectaculo erant; multitudine, vix a militibus compressa ne in ipsum rueret praecepit; intenta, facto pugno, tot brachia; tot oculi emissiti; tot albantes dentes, tot linguae ad exsecrandum conversae. Quibus omnibus ille petitus ictibus, interdum circumspiciens, velle videbatur quererere, quidnam tandem fecisset mali.

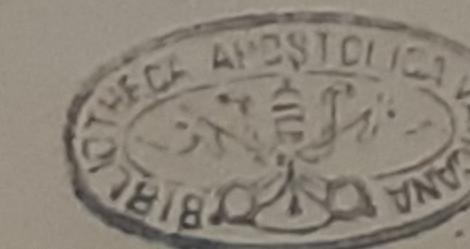
Inter haec Anthea iteratis vocibus revocatur a Cinna. Oblita enim se multos iam dies iacere immotam, irae simul atque amoris acta impetu quadam repente surrexerat, turgidisque oculis ac tremebunda collectos electica flores cooperat spargere, pedibus Nazareni calcandos.

Occupat late stupor animos secum agitantes, qui fieri posset ut romana foemina, genere nobilissimo, eius honoris testimonium publice exhiberet damnato homini. At ille, converso ore, rexcepit Antheam, motisque leniter labiis visus est eidem velle bene precari. Ad haec resupina cecidit mulier in pulvinaria lecticae; mox interiora quadam luce circumfusa in spemque optimam erecta:

— Tu, — inquit — tu es ipsa Veritas.

(Ad proximum numerum).

PETRUS ANGELINI.

SOCIETAS EDITRIX ROMANA

ROMA - Via delle Coppelle, 35 - ROMA

praeter Officium nuntiorum et publicae rerum praedicationis, tum per Italiam omnem, tum apud exterias gentes, quo facilis satisfaceret pluribus et Diurnorum suorum, et VOCIS URBIS commentarii sociis et lectoribus requirentibus consultationes, consilia, explanationes, sollicitationes apud forenses aut civiles magistratus, aptum quoque recens instituit

OFFICIUM CONSULTORUM ET PATROCINII,

quod eximiis iuris peritis concedit.

Huiusmodi officii peculiare munus imprimis datum est, ea apud Curias quaslibet et publicas administrationes procurandi, quae in commodum Sacerdotum in eorumque iurium omnium tutelam cedere maxime possint, uti parochialium congruarum supplementa, cultualium expensarum solutionem, regalium placitorum expeditionem, redditum conversionem, potestatem hereditatum vel aliarum liberalitatum excipientarum, docendi facultatem, etc.

PRO OMNIBUS

DILIGENTIA IN OPERE - TEMPERANTIA IN PRETIO

149906

APUD

SOCIETATEM EDITRICEM ROMANAM

ROMA - Via delle Coppelle, 35 - ROMA

excerpta ex Commentario VOX URBIS veneunt, quae sequuntur:

ARRAE GORGONIAE

==== MILESIA FABULA ===

JOACHIM ANTONELLI COSTAGGINI

VEN. LIBELL. 0.60

EUPLIUS

ACTIO DRAMATICA =

= = = = JOANNIS

B. FRANCESIA =

LATINIS VERSIBUS CONSCRIPTA

ET IN TRES ACTUS DISTRIBUTA

= EDITIO ALTERA =

VEN. LIBELL. 1.00

SATURIO

COMOEDIA = = = =

= = = = JOANNIS

B. FRANCESIA =

VERSIBUS SENARIIS CONSCRIPTA

ET IN TRES ACTUS DISTRIBUTA

= EDITIO ALTERA =

VEN. LIBELL. 1.00

QUAELIBET OPERA EDENDA SUSCIPUNTUR

Ann. XV.

ROMAE, Mense Augusto MCMXII

Num. VIII.

VOX VRBIS

DE LITTERIS ET BONIS ARTIBUS COMMENTARIUS

Semel in mense prodit

CONDIDIT ARISTIDES LEONORI EQUES

POSSIDET ATQUE ADMINISTRAT SOCIETAS EDITRIX ROMANA

Pretium annuae subnotationis, est:

In Italia: Libellarum **6**

ubique extra Italianam: Lib. **9** (Doll. **1,80**; Sch. **7**; M. **7**; Rubl. **4**; Coron. **9**)

ANTE SOLVENDUM ET RECTO TRAMITE MITTENDUM

AD SOCIETATEM EDITRICEM ROMANAM

ROMA — Via delle Coppelle, 35 — ROMA

SUBNOTATIO EXTRA ITALIAM FIERI POTEST:

IN RUSSIA

apud
Gebethner et Wolf

Varsaviae Polonorum
Rakowskie Przedmiescie, 15

IN ANGLIA

apud
"Kronika Rodzinna .."

Varsaviae Polonorum
Krakowskie Przedmiescie, 6.

IN CANADA

apud
Burns and Oates

London W.
28, Orchard Street.

Librairie Granger Frères

Montreal
1699, Rue Notre-Dame